

1655 Mscr KK MC 29.8 (Varia 4.8) contains two versions of this text, a draft and a clean copy. The clean copy consists of five sheets (p. 479–487) and contains only the beginning of the article, size ca. 13.5 x 22 cm. The draft extends to the whole text and consists of nine sheets (p. 489–501 and 503–506), size ca. 21 x 33 cm. The article was published in NRF VI p. 43–52 (Castrén 1870g). The clean copy is followed here as far as it has been available. Its differences with the draft version have been noted.

1656 *roande* || Draft: 1. underhållande || 2. roande

1657 *till [...] Kuolajärwi* || Draft: 1. till Muonioniska || 2. till det obscura Kuolajärvi

Muonioniska in the first version proves that Castrén did not write the text in its original form in 1841 but instead during his journey to Lapland in the summer of 1838. This was the only time that he visited Muonioniska. See p. 78. (TS)

1658 *komiska* || Draft.: comiska

1659 *behörigen* || Draft: 1. no[vell] || 2. behörigen

1660 *en* || ~ så kallad || Draft: en

1661 *majestetiska Sallatunturi* || Draft: 1. majestätiska Pallastunturi || 2. majestätiska Sallatunturi

Also Pallastunturi is situated in Western Lapland like Muonioniska. See p. 80. (TS)

1662 *med [...] hjessa* || Draft: 1. med sina snöömhöljda tj toppar || 2. med sin hvita i moln || 3. med sin hvita hjessa

1663 *själen* || Draft: 1. min själ || 2. själen

1664 *storhet* || Draft: höghet

1665 *endast* || Draft: blott

1666 *under [...] resa* || Draft: 1. så väl nu som under mina föregående resor || 2. under min resa

1667 *sistledne sommar* || Draft: i sommar

Change because of reuse of the text.

1668 *tjenar det factum* || Draft: må anföras

◆ 479 ◆

10

Utdrag ur ett bref, dateradt Kuolajärwi den 3 December 1841¹⁶⁵⁵

◆ 480 ◆

Enligt mitt löfte wore jag wäl skyldig att undfagna dig med en rese-beskrifning, d. ä. en roande¹⁶⁵⁶ berättelse om de förhållanden, under hvilka min person småningom blifvit från det lysande Helsingfors förflyttad ända upp till det obscura Kuolajärwi¹⁶⁵⁷. Detta borde äfven vara en för mig angenäm sysselsättning, emedan i en sådan beskrifning mitt jag finge agera hufvudpersonen; hvartill allt annat skulle förhålla sig, såsom radierna i en cirkel till dess medelpunkt. Hvem skulle icke önska att spela en så viktig role, i synnerhet då det står rese-beskrifvaren fritt, att förgylla sin berättelse med små historietter, roande anecdoter komiska¹⁶⁵⁸ och tragiska äfventyr, med ett ord: göra sig till hjelten i en behörigen¹⁶⁵⁹ utstyrd novell. Detta vore i sanning det enda sättet ◆ för mig att gälla för en¹⁶⁶⁰ iso herra, såsom skjutsbönderna wanligen kallat mig, då jag i motsatts mot Länsmän, Pantfogdar och andra resenärer, färdats beskedligt med deras hästar och språkat förtroligt med dem sjelfva om deras oekonomie, lefnadsförhållanden med mera dylikt. Men då jag skådar midt för mig det majestetiska Sallatunturi¹⁶⁶¹ med¹⁶⁶² sin kala hjessa, så intages själen¹⁶⁶³ af häpnad, och hela min förmenta storhet¹⁶⁶⁴ sammanfaller

till ett intet. I känslan af denna min litenhet skall jag således endast¹⁶⁶⁵ meddela dig några få notiser, dem jag samlat under¹⁶⁶⁶ min flyktiga resa genom Finland.

Emedan jag, såsom du troligen har dig bekant, sistledne¹⁶⁶⁷ sommar tog vägen längsmed kusten, så har jag naturligtvis icke kunnat göra någon betydlig ♫ skörd af fornsånger och mythiska traditioner. Må dock ingen påstå, att sång och saga helt och hället försprungit från kustlandet. Till wederläggning af ett sådant påstående tjenar¹⁶⁶⁸ det factum, att jag till och med i Ulfsby Socken¹⁶⁶⁹ antecknat några trollrunor, och öfverhufvud ej funnit någon ort i Finland så fattig på mythiska¹⁶⁷⁰ qvarlefvor, att der icke¹⁶⁷¹ varit något att skörda.¹⁶⁷² Likwäl har jag ännu ingen staggad öfvertygelse om den af Agricola angifna¹⁶⁷³ olikheten emellan¹⁶⁷⁴ Tawaštärländska och Karelska stammarnes mythiska föreställningssätt.¹⁶⁷⁵ Att trollsångerna och hela den magiska kulten¹⁶⁷⁶ warit hos hvardera stammen af¹⁶⁷⁷ enahanda beskaffenhet, är intet¹⁶⁷⁸ tvifvel underkastadt. Men bland de i Kalewala befintliga¹⁶⁷⁹ runor synas åtskilliga hafva utvecklat sig på Karelsk botten. Hela mythen om Sampo¹⁶⁸⁰ torde¹⁶⁸¹ warit obekant för Tawaštärländska¹⁶⁸² folkstammen, ♫ och Lemminkäinens personlighet öfverensstämmmer icke rätt väl med Tawaštarnes¹⁶⁸³ allvarsamma och betänkliga lynne. Deremot afspeglar den fullkomligt Karelarnes raska¹⁶⁸⁴ wikinga-sinne. Wäinämöinen och Ilmarinen hafva väl warit gemensamma för begge¹⁶⁸⁵ stammarne; men då Karelarne uppfattat dem såsom historiska personer, synas deremot Tawaštarne hafva egnat dem någon¹⁶⁸⁶ slags Gudomlig vördnad.

481

482

- 1669 Ulvila (Fi.)/Ulfsvy (Swe.) on the west coast of Finland, N68°22'915 E22°72'72 (N61°26'37" E21°52'56"). (TS)
- 1670 *mythiska* || Draft: 1. *forntidens* || 2. *mythiska*
- 1671 *icke* || draft: ej
- 1672 *skörda* [...] *öfvertygelse* || Draft: 1. *skörda*. På de undersökningar, jag i detta anseende anställt, låta ännu inga bestämda resultater grunda sig; men jag har lagt mig || 2. *skörda*. På de undersökningar, jag i detta anseende anställt, låta ännu inga bestämda resultater grunda sig. Likwäl har jag ännu icke kunnat komma ins <Reise> || 3. *skörda*. På de undersökningar, jag i detta anseende anställt, låta ännu inga bestämda resultater grunda sig. Likwäl har jag ännu icke förmått utreda san[ningen] || 4. *skörda*. På de undersökningar, jag i detta anseende anställt, låta ännu inga bestämda resultater grunda sig. Likwäl har det ännu icke lyckats mig || 5. *skörda*. Likwäl har jag ännu ingen bestämd öfvertygelse
- 1673 *angifna* || Draft: 1. <----> || 2. *angifna*
- 1674 *emellan* || Draft: af de
- 1675 Castrén refers to the list of Tavastian and Karelian gods published by Bishop Michael Agricola (ca. 1510–1557) in the introduction to his Finnish translation of David's Psalter in 1551. Siikala 2013: 27–28. (TS)
- 1676 *kulten* [...] *stammen* || Draft: culten är hos hvardera folkstammen varit
- 1677 *af* || Draft: 1. <de> || 2. af
- 1678 *intet* || Draft: icke något
- 1679 *befintliga* [...] *synas* || Draft: 1. *befintliga* Sånger synas || 2. *befintliga* Runor torde || 3. *befintliga* Runor synas
- 1680 The *sampo* myth is one of the central themes on which the *Kalevala* epic is built and different interpretations of its meaning have been suggested. The *sampo* was a source of prosperity and it is assumed to have been the so-called pillar of the world bearing the heavens and when the latter

- rotate it, it becomes a mill producing wealth. Siikala 2013: 178–199. (TS)
- 1681 *torde warit* || Draft: 1. <su> || 2. torde hafva varit || 3. torde varit
- 1682 *Tawastländska [...] öfverensstämmen* || Draft: 1. Tavastarne || 2. Tavastländska stammen. Begge stammarne hafva egt några egendomliga Gudomligheter och mythiska personer. Sjelfva Lemminkäinen || 3. Tavastländska stammen. Begge stammarne hafva egt några egendomliga Gudomligheter och mythiska personer, ja, man vore nästan frestad att tro || 4. Tavastländska stammen. Begge stammarne hafva egt några egendomliga Gudomligheter och mythiska personer och bland de runor, som besjunga Lemminkäinens bragder, kunna svårlijgen förklaras ur det Tawast[ländska] || 5. Tavastländska stammen. Begge stammarne hafva egt några egendomliga Gudomligheter och mythiska personer och Lemminkäinens personlighet återspeglar || 5. Tavastländska folkstammen, och Lemminkäinens personlighet öfverensstämmen
- 1683 *Tawastarnes [...] fullkomligt* || Draft: 1. Tawastländska folklynnet || 2. Tawastarnes alwarsamma och betänkliga lynne, då han deremot || 3. Tawastarnes alwarsamma och betänkliga lynne me || 4. Tawastarnes alwarsamma och betänkliga lynne afspeglar deremot fullkomligt
- 1684 *raska* || Draft: 1. muntra || 2. raska
- 1685 *begge* || Draft: 1. båda || 2. begge
- 1686 *någon [...] Gudomlig* || Draft: en högre, ja någon slags gudomlig
- 1687 *har* || Draft: 1. ~ såsom Agricola || 2. har
- 1688 *stammen* || Draft: 1. ~ || 2. ~ sannolikt || 3. ~ <-----> || 4. stammen
- 1689 *skulle förutsätta* || Draft: 1. äro || 2. skulle förutsätta
- 1690 *Kuolajärvi* || Draft: Muonioniska
- 1691 *annat [...] philologiskt* || Draft: 1. ~ || 2. annat, som vårt kustland har att erbjuda, i philologiskt
- 1692 *särskilda* || Draft: särskilta

Åtminstone måste det sluga i Wäinämöinens charakter föras på Karelarnes räkning. För öfrigt har¹⁶⁸⁷ enligt all sannolikhet hvardera stammen¹⁶⁸⁸ egt några egendomliga Gudomligheter. – Du finner, att några bland dessa påståenden skulle¹⁶⁸⁹ förutsätta en bevisning, som hvarken kan tillvägabringas i Kuolajärvi¹⁶⁹⁰, ej heller här wore på sitt ställe. Må vi derföre lemla mytherna och gå att skärskåda ett och annat¹⁶⁹¹, som vårt kustland har att erbjuda i philologiskt och antiquariskt hänseende.

- ◆ 483 ◆ Af eder, hiſtorici, indelas det Finska folket i många särskilda¹⁶⁹² stammar, såsom: *Karjalaiset*, *Savolaiset*, *Suomalaiset*, *Hämäläiset*, *Pohjalaiset*, *Kainulaiset* (Weſterbottningar!)¹⁶⁹³. Philologen kan omöjligen antaga mera, än tvenne folkstammar: den *Savolax-Karelska* och den *Tawaſtländska*. Språket¹⁶⁹⁴ i Nyland, Åbo län¹⁶⁹⁵ och Satakunda är uppenbart en försämrad Tawaſtländska¹⁶⁹⁶. Österbottniskan har åter efter gifna lagar utvecklat sig ur¹⁶⁹⁷ den Sawolax-Karelska dialecken, och sannolikt har Tawaſtländska, hvartill den Österbottniska munarten¹⁶⁹⁸ i många fall närmar¹⁶⁹⁹ sig, bidragit till denna utveckling,¹⁷⁰⁰ liksom äfven i¹⁷⁰¹ Satakunda wissa språkegenheter förekomma, som röja ett Sawolaxiskt inflytande. Dessutom förefinnas i hvardera kuſtdialecken några idiomer af alldeles egen art. I Åbo Län, Satakunda¹⁷⁰² och nästan öfverallt vid kuſten, der den Tawaſtländska stammen framträngt¹⁷⁰³, fördubblas ofta¹⁷⁰⁴ efter en kort vocal alla consonanter, om¹⁷⁰⁵ den efterföljande vocalen ◆ är lång, t. ex. *pahhaa*, *wihhaa*, *ajja*, *läjjää*, *wikkaa*, *takkoo*, *tullee*, *willaa*, *ommaan*, *sammaa*,
- ◆ 484 ◆

485

tappaa, reppii, perrääni, purree, wässyy, assuu, wettää, etteen, hyvyyys¹⁷⁰⁶, avvain. Denna fördubbling inträffar¹⁷⁰⁷ wanligen¹⁷⁰⁸ å första¹⁷⁰⁹ stafwelsen, någon gång äfwen den tredje och femte stafwelsen (t. ex. *otettavaa, ajattelée, lynnähyyttellepi*), men alldrig i en accentlös stafwelse.¹⁷¹⁰ Å andra sidan¹⁷¹¹ händer det äfven¹⁷¹² i vissa trakter, att consonanterna tvert-emot regeln förenklas, i fall den efterföljande vocalen är kort, och detta inträffar förnämligast i Casus Allativus, Adessivus och Inessivus, samt dessutom i några¹⁷¹³ andra enskilda fall, t. ex. *pääle, päälä, pääsä, kujeran, vihelän,*¹⁷¹⁴ m. m.¹⁷¹⁵ – Den¹⁷¹⁶ Österbottniska kušt-dialec̄ten röjer åter en afgjord benägenhet för aspirationer, som uppkomma derigenom, att af tvenne likartade vocaler, som äro åtskilda¹⁷¹⁷ genom spiranten¹⁷¹⁸ *h*, den förra antingen bortkaſtas, eller omkaſtas¹⁷¹⁹, t. ex. *panhan* eller *panhaan*¹⁷²⁰ i stället för *pannahan*; *otethan* eller *otethaan* för *ote~~tahan~~*; *keitethän* l. *keitethääni* för *keitetähän*, *kirkhon* l. *kirkhoon* för *kirkkohon*¹⁷²¹ m. m.¹⁷²² – Alla¹⁷²³ dessa egenheter finnas förenade i den dialecf̄ af Finskan, som talas i Kemi, Torneå, Rovaniemi, Muonioniska¹⁷²⁴, Sodankylä och Enare.

Jag tilltror mig ej att med bestämdhet kunna utreda¹⁷²⁵ grunden till dessa¹⁷²⁶ egenheter, men vill dock till deras¹⁷²⁷ förklarande anföra en iaktagelse, som jag gjort i Sombio by¹⁷²⁸ af Sodankylä Socken¹⁷²⁹. Nämnda¹⁷³⁰ by bebos så väl af Finska, som Lappska familjер, hvilka¹⁷³¹ siſtnämnda icke allenaſt iklädt sig Finnarnes seder och lefnadssätt, utan äfven antagit deras språk. Nu¹⁷³² förekomma alla dessa i fråga warande¹⁷³³ språk-egenheter¹⁷³⁴ i wida högre grad hos Lapparne, än hos den

- 1693 *såsom [...] Westerbottningar!* || Draft: såsom: Hämäläiset), Karjalaiset, Savolaiset, Suomalaiset, <och> <---> Kainulaiset, Pohjolaiset, m. m. – Probably after *Kainulaiset* belongs the addition in the margins of the draft version: med h[vil]ken sista en benämning, *hvarmed* som likvälf̄ af Finnarna tilldelas vesterbottningar.
- 1694 *Språket* || Draft: 1. Ty språket || 2. Språket
- 1695 *län* || Draft: Län
- 1696 *Tawastländska* || Draft: 1. Savola[xiska] || 2. Tawastländska
- 1697 *ur* || Draft: ifrån
- 1698 *munarten* || Draft: dialecten
- 1699 *närmar* || Draft: 1. ~ || något ~
- 1700 *utveckling, liksom* || Draft: 1. utveckling. Ty fastän den wida största delen af Österbottens befolkning utgöres af Savolaxare, så kan man likvälf̄ taga för afgjordt, att jemvälf̄ många Tavastländska familjer ditflyttat, från T., lockade der till || 2. utveckling, liksom i Satakunda [...] förekomma || Draft: å andra sidan i Satakunda förekomma språkegenheter
- 1701 *Åbo [...] Satakunda* || Draft: 1. Satakunda, Åbo Län || 2. Åbo Län, Satakunda.
- 1703 *framtränt* || Draft: 1. framsp<--> || 2. framtränt
- 1704 *fördubblas ofta* || 1. fördubblas || 2. kan fördubblas || Ddraft: 1. fördubblas ofta || 2. fördubblas
- 1705 *om [...] vocalen* || Draft: 1. om den vocal, som följer på consonanten || 2. om efterföljande vocalen
- 1706 *hyvyyys* || Draft: 1. hyvvää || 2. hyvyyys
- 1707 In the draft version after this: *likvälf̄ döek-nästan uteslutande endast andra stafvelsens begynnelse-bokstaf*, which Castrén struck out and replaced with the change written in the margin.
- 1708 *wanligen* || Draft: 1. likvälf̄ || 2. dock nästan uteslutande || 3. endast andra stafvelsens begynnelse-bokstaf || 4. dock s || 5. förnämligast

- 1709 *första [...] lynnähyyttelleipi* || Draft: 1. första stafwelsen || 2. första, stundom äfwen den tredje stafwelsen (t. ex. ajattelitee, otettavvaa o. s. v.) || 3. första stafwelsen, någon gång äfwen den tredje (t. ex. ajattelitee, otettavvaa o. s. v.)
- 1710 In the dialects of the Finnish language, three different types of gemination phenomena are distinguished, called primary gemination, the secondary gemination of the south-western dialects and the secondary gemination of the eastern dialects. See Palander 1987: 9–16, on primary gemination also Nakkola 1987: esp. 17–35. (KH)
- 1711 Å *andra [...] enskilda fall* || Draft: Där emot Å andra sidan händer det icke sällan, att consonanterna framför en kort vocal förenklas i ordens slutstafveler, ~~hvilket~~ alltid inträffar och detta inträffar alltid med charakter-bokstafven i Casus Allat[ivus], Ades[sivus]. och Iness[ivus] samt dessutom i många enskilda fall
- 1712 äfven [...] trakter || äfven icke sällan
- 1713 *några* || Draft: många
- 1714 The shortening of geminates is found in three main regions, 1) the south-western dialects, 2) dialects of northernmost Ostrobothnia and 3) dialects of south-eastern Finland and southern Savonia. On the distribution more detailed Rapola 1966: 273–277. (KH)
- 1715 *m. m.* || draft: o. s. v.
- 1716 *Den Österbottniska [...] afgjord* || Draft: Wid den Österbottniska kustdialecten röjer sig åter en viss
- 1717 *åtskilda* || Draft: åtskiljda
- 1718 *spiranten* || Draft: 1. consonanten || 2. spiranten
- 1719 *bortkastas eller omkastas* || Draft: 1. bortkastas || 2. dels bortkastas, dels omkastas || 3. bortkastas eller omkastas, d[eri]g[enom] de begge vocalerna flyta tills[amman] i ett ljud || 4. den förra omkastas
- 1720 In the draft version, Castrén originally wrote all these pairs of words with a short vowel in the last syllable and replaced them later with a long one.
- 1721 *kirkkohon* || Draft: kirkohon, *tuphin* [in which *i* is struck out and replaced with *ii*] f.r *tuppihin*
- 1722 The variation of *h* in suffixal environments has been extensively investigated by Mantila 1992. (KH)
- 1723 *Alla dessa* || Draft: 1. Dessa || 2. Begge dessa
- 1724 *Muonioniska [...] Enare* || Draft: Muonio-niska och Sodankylä. Också sker så väl fördubblingen som aspirationen oftare och mera regelrätt i denna dialect än andra || 2. Muonioniska och Sodankylä. Också sker så väl fördubblingen som aspirationen oftare och mera regelrätt i denna dialect än vid kustlandet || 3. Muonioniska och Sodankylä. Också sker så väl fördubblingen som aspirationen oftare och mera regelrätt här än annorst[ädes] i landet.
- 1725 *utreda* || Draft: afgöra
- 1726 *dessa* || Draft: nyss nämnda
- 1727 *deras* || Draft: dess
- 1728 Most parts of Sompio village were submerged under the Lokka artificial lake in the 1960s. Mutenia was situated in Sodankylä at N7546353 E517243 (N68°1'51" E27°24'47") and Lake Sompiojärvi at N7552963 E518597 (N68°5'24" E27°26'48"). (TS)
- 1729 Castrén visited Sodankylä on his way back from Inari in the late summer of 1838. Therefore, he did not yet have the material on the Sodankylä dialect at his disposal while he was at Muonio-niska. Thus, parts of his letter can be dated to between 1838 and 1841. (TS)
- 1730 *Nämnda [...] väl af* || Draft: 1. Denna || 2. Nämnda by bebos af så väl
- 1731 *hvilka sistnämnda* || Draft: 1. men de || 2. hvilka sistnämnda hafva
- 1732 *Nu förekomma [...] högre grad* || Draft: 1. förekomma || 2. Men det är anmärkningsvärdt, att aspirationer och consonant-fördubblingar ega rum || 3. Men det är anmärkningsvärdt, att

- aspirationer och consonant-fördubblingar i wida högre grad ega rum
- 1733 It is unclear whether Castrén wrote *ifrågawarande* or *i fråga warande*.
- 1734 *språk-egenheter* || språk-idiomer
- 1735 *nämnda [...] förekomma*. || Draft: 1. ifrågawarande egenheter härröra af det Lappská språket, hvarest || 2. ifrågawarande egenheter härröra från Lappskan, der äfven i sjelfva verket aspirationer och consonant-fördubblingar är ganska talrikt förekomma.
- 1736 *ljud [...] och* || Draft: ljud och
- 1737 *i Lappskan och Finskan* || Draft: 1. i <lapp-> och <-----> || 2. i Lappskan och Finskan
- 1738 *att consonanterna [...] språket*. || Draft: 1. att Lappskan är har en wida större consonant-för[dubbling] || 2. att consonant-fördubblingen är i Lappskan wida allmännare, || 3. att consonant-fördubblingen är wida allmännare i Lappskan, än i dess || 4. att consonant-fördubblingen är wida allmännare i Lappskan, än uti F. i det Finska språket. || 5. att consonant-fördubblingen är wida allmännare i Lappskan än Finskan.
- 1739 *i det [...] sednare* || i det Lappskan, som i
- 1740 *må* || Draft: 1. må || 2. vill
- 1741 *språk-classen* || Draft: språket
- 1742 *päiwä* || Draft: ~ sol,
- 1743 *L.* || Draft: Lapp. – similarly also with other words
- 1744 *tila* || Draft: ~, tillstånd,
- 1745 *tawara*, || Draft: ~, förmögenhet,
- 1746 *tuli*, || Draft: ~ eld,
- 1747 *kåta*, || Draft: ~ tält,
- 1748 *kala*, || Draft: ~ fisk,
- 1749 *harwa*, || Draft: ~ gles,
- 1750 *harvve*, || Draft: ~ <jeki>
- 1751 *reikä*, || Draft: ~ hål,
- 1752 *waara*, || Draft: ~ berg,
- 1753 *waras*, || Draft: ~ tjuf,
- 1754 *osa*, || Draft: ~ lott,
- 1755 *aivo*, || Draft: ~ hjerna,
- 1756 *oavve* || Draft: ~, o. s. v.
- 1757 Castrén's observation of the prolongation of original short consonants in the

Saami language(s) is correct concerning the strong grade of consonants. The grade alternation comprises basically all consonants in Saami. According to present-day interpretations, also some of the gemination phenomena in the dialects of northernmost Ostrobothnia can be explained by the influence of Saami. Palander 1987: 11. (KH)

The words listed by Castrén in present-day North Saami: *beaivi*, *dilli*, *dávvir*, *dolla*, *goahti*, *guolli*, *hárvi*, *ráigi*, *várri*, --, *oassi*, *oavvi*.

- 1758 *angifna consonant-förenklingen i* || Draft: nämnda förenklingen af charakter-bokstafven i casus
- 1759 *inverkan* || Draft: 1. inflytelse || 2. inverkan
- 1760 The tendency of shortening can be considered as a natural reduction change with no need to seek models in other languages. Rapola 1966: 274. Similar change is also found in such Baltic Finnic languages in which there is no reason to assume Saami influence such as the dialects of South-Western Finland, Votic and Estonian. (KH)
- 1761 *dessa [...] m. m.* || Draft: tvenne af dessa casus redan förvunnit ur Lappskan och den tredje förändrats, så återstår likwäl några enskilda ord med den ursprungliga casus-ändelsen och i dem är charakter-bokstafven enkel, t. ex. bagje-le (allat.), siske-le, davve-le, ala, *lus lusas lusa*, *sisa*, m. m.
- 1762 *stöd* || Draft: 1. grund || 2. stöd
- 1763 *och [...] Finnarnes* || Draft: 1. ~ || 2. sammanblandat sig med Finnarme samt och antagit deras
- 1764 *Finnarnes* || Draft: deras
- 1765 *lefnadssätt och språk* || språk och lefnadssätt || Draft: lefnadssätt och språk med bibehållande
- 1766 *likwäl* || Draft: dock
- 1767 *tungomål* || Draft: 1. språk || 2. tungomål

- 1768 *sedermera* || Draft: ~ äfven
 1769 *i [...] språket* || Draft: i Finskan
 1770 The clean copy written by Castrén ends here. The rest of the text exists only in draft form.
 1771 *winner* || skulle winna
 1772 *trowärdighet [...] med hvarandra* || 1. trowärdighet så wäl af Finska traditioner, som af det i nordliga Finland vanliga förhållandet || 2. Enligt traditioner hafva Finnar och Lappar lefwat fredligt till[samman] || 3. trowärdighet af en hos Finnarne allmänt gängse tradition. Traditionen förmäler, att Finland ursprungligen beboddes af Jättar, hvilka med woro Hedningar och med Christendomens införande flydde ur landet, och Lappar || 4. trowärdighet af den gängse traditionen || 5. trowärdighet den hos vår allmoge gängse traditionen || 6. trowärdighet af en hos Finnarne allmänt gängse tradition. Traditionen förmäler, att || 7. trowärdighet af den hos vår allmoge gängse traditionen, enligt hvilken || 8. trowärdighet af den hos vår allmoge gängse traditionen, att Finnar och Lappar lefvat fredligt tillsamman, men att de sistnämnda
 1773 *Lapparne [...] dragit* || 1. Lapparne varit tvungna att, i brist på renbeten, draga sig || 2. Lapparne hafva sjelfmant dragit
 1774 *mera* || ho
 1775 *att [...] i landet* || 1. att de || 2. att flere bland dem Lappar, som ej äflats med renskötsel, d. ä. *Fiskare-Lappar* Fiska-re-Lapparne, hvilkas lefnadssätt lefnadsart i sjelfva verket utgör en länk emellan det nomadiserande och stationära lifvet, qvarstadnat i landet
 1776 *Endast [...] antagande* || 1. Genom anförla || 2. Att Lappskan företrädesvis lemnat spår efter sig i-kustspråket wid hafskusten vore äfven lätt förklarligt genom || 3. Också || 4. På annat sätt || 5. Endast g[enom] || 6. Endast geri[genom]
 1777 *kustspråket* || <-->

◆ 486

◆ 487

◆ 496

genuint Finska befolkningen. Det är således sannolikt, att nämnda¹⁷³⁵ språk-idiomer, är ett urgammalt arf ifrån Lappskan, der ◆ jemwäl både aspirationer och consonant-för-dubblingar ganska talrikt förekomma. Såsom bekant är, eger Lappskan tre aspirerade ljud¹⁷³⁶, hväsljuden oberäknade, och en jemförelse emellan beslägtade ord i¹⁷³⁷ Lappskan och Finskan har öfvertygat mig derom, att¹⁷³⁸ consonanterna fördubblas vida oftare i¹⁷³⁹ det förra, än i det sednare språket. Exempelvis må¹⁷⁴⁰ jag anföra några ord ur hvardera språk-classen¹⁷⁴¹: F[inska] *päiwä*,¹⁷⁴² L[appa-sk]a¹⁷⁴³ *bæivve*; F. *tila*¹⁷⁴⁴, L. *dille*; F. *tawara*,¹⁷⁴⁵ L. *davvir*; F. *tuli*,¹⁷⁴⁶ L. *dolla*; F. *kåta*,¹⁷⁴⁷ L. *goatte*; F. *kala*,¹⁷⁴⁸ L. *guolle*; F. *harwa*,¹⁷⁴⁹ L. *harvve*;¹⁷⁵⁰ F. *reikä*,¹⁷⁵¹ L. *raigge*; F. *waara*,¹⁷⁵² L. *woarre*; F. *waras*,¹⁷⁵³ L. *warras*; F. *osa*,¹⁷⁵⁴ L. *osasse*; F. *aivo*,¹⁷⁵⁵ L. *oaivve*¹⁷⁵⁶.¹⁷⁵⁷ – Den i det föregående angifna¹⁷⁵⁸ consonant-förenklingen i Allativus, Adessivus och Inessivus är tro-ligen också en följd af Lappskans inverkan¹⁷⁵⁹.¹⁷⁶⁰ Ty ehuru ◆ dessa¹⁷⁶¹ casus-ändelser till största delen försvunnit ur språket, så finner man dock af de ord, hvari de blifvit bibehållna, att charakter-bokstaven i casus-ändelserna varit enkel, t. ex. *bagjele*, *siskele*, *davvele*, *ala*, *lusa*, m. m.

I stöd¹⁷⁶² af det anförla vill väl du, såsom historicus, uppställa den hypothes, att enskilda Lappfamiljer troligen qvarstadnat i Finland, och¹⁷⁶³ antagit Finnarnes¹⁷⁶⁴ seder, lefnadssätt¹⁷⁶⁵ och språk, men likwäl¹⁷⁶⁶ bibehållit några egenheter ur sitt eget tungomål¹⁷⁶⁷, hvilka sedermera¹⁷⁶⁸ wunnit burskap i¹⁷⁶⁹ det Finska språket.¹⁷⁷⁰ ◆ Denna hypothes winner¹⁷⁷¹ trowärdighet¹⁷⁷² af den hos

vår allmoge gängse traditionen, att Finnar och Lappar lefvat fredligt tillsamman med hvarandra. – Efter landets uppodling säges väl Lapparne¹⁷⁷³ hafva dragit sig allt mera¹⁷⁷⁴ norrut; men det är troligt, att¹⁷⁷⁵ flere Fiskare-Lappar qvarstادnat i landet och under tidernas lopp sammansmält med Finnarna till ett folk. Sådant har åtminstone förhållandet varit i den nordliga trakten af Finland, och är det till en del ännu i dag. Enda¹⁷⁷⁶ genom det antagande, att *Fiskare-Lappar* qvarblifvit i Finland, kan man förklara orsaken, hvarföre kustspråket¹⁷⁷⁷ företrädesvis varit utsatt för inflytelse af Lappskan.

At Lapparne i¹⁷⁷⁸ fordna dagar verklig
gen bebott Finland, är af eder, historici,
längesedan antaget i stöd af de uppgifter, som
finnas¹⁷⁷⁹ hos Johannes Buræus¹⁷⁸⁰, M. Olaus
Petri Niurenius¹⁷⁸¹, Zacharias Plantinus¹⁷⁸²
samt i en testamentarisk disposition till St
Henrics kyrka i Åbo af Magnus¹⁷⁸³ Kazi¹⁷⁸⁴
(Kaasa)¹⁷⁸⁵. Emot¹⁷⁸⁶ dessa uppgifter kan lik-
wäl anmärkas, att de dels grunda sig på osäkra
källor, såsom Buræi, dels på dunkla hörsagor,
såsom Niurenii och Plantini, samt att benäm-
ningen¹⁷⁸⁷ Lapp, såsom sjelfva¹⁷⁸⁸ ordets et-
hymologie tillkännagifver, icke uteslutande
tillhörta den Lappa folkstammen, utan san-
nolikt äfven¹⁷⁸⁹ af söderbyggare blifvit begag-
nad till att utmärka nordligare bosatta Finnar
(se Suomi, 2. H.)¹⁷⁹⁰. Af samma skäl min-
kas¹⁷⁹¹ äfven halten af deras bewisning, som
trott¹⁷⁹² sig kunna afgöra saken genom åbero-
pande af en¹⁷⁹³ mängd i Finland befintliga
ortsnamn, i hvilka ordet Lapp förekommer,
t. ex. Lappfjärd, Lappträsk, Lappå¹⁷⁹⁴, Lapp-
vik, Lappajärwi, Lappee[n]randa (*Wildman-*

497

- 1778 *i fordna [...] ||* bebott
 1779 *finnas hos ||* meddelas af
 1780 Johannes Bureus (1568–1652) was born in in Finland and later director of the Royal Library and Royal Archives in Stockholm. He studied rune inscriptions and Swedish language and proposed the collection of folk poetry. Nenonen – Teerijoki 1998: 60. (TS)
 1781 Olaus Petri Niurenius (1580–1645) was vicar of Umeå and the author of several writings on the Saami people. His main work *Laplandia* was not published until 1905. Fjellström 1990. (TS)
 1782 Zacharias Plantinus (1620/1626–1688) was Olaus Petri Niurenius's son and a pastor. He is particularly known for a Saami word list which he probably compiled in 1672 in Offerdal, Sweden. Setälä 1890: 86–87. (TS)
 1783 *Magnus ||* Katz[i]
 1784 Castrén has an asterisk here like the sign of a footnote, but there is no footnote.
 1785 On 5 Jan. 1390, Magnus Kase, bailiff of Tavastia, donated an estate to the church except for its squirrel hunting forests, fishing waters and the Lapps belonging to it. Diplomatarium finnicum DF 986, <http://df.narc.fi/document/986>. (TS)
 1786 *Emot [...] Plantini ||* 1. Men hvad dessa uppgifter beträffar, så || 2. Men de tre förstnämnda uppgifter grunda sig dels på osäkra källor, ~~deft[s]~~ såsom Buræi, dels på dunkla hörsagor såsom Niurenii och Plantini, och kunna således icke gälla för fullkomligt tillförlitliga bewis. Hwad åter Kaasas testamente beträffar, så kan väl dess authenti betviflas, men
 1787 *benämningen ||* ordet
 1788 *sjelfva ordets ||* redan dess
 1789 *äfven [...] utmärka ||* 1. äfven blifvit begagnad till || 2. äfven varit en allmän beteckning för
 1790 Castrén 1841.
 1791 *minskas ||* förefaller
 1792 *trott ||* 1. genom || 2. sökt

- 1793 *en* || <-->
- 1794 Lappo, Lapua.
- 1795 (*Wildmanstrand*) || (Willman[strand])
- 1796 *Finland* || Finska
- 1797 Åtskilliga || Flere
- 1798 At present, Lapp cairns are usually mean burial cairns situated in the inner parts of the country and dating mainly from the Bronze Age. They are mostly without any finds. Because the ancestors of the present-day Saami population mainly inhabited the inner parts of Finland, they may indeed have a connection with 'Lapps'. Lavento 2015: 168–169. (TS)
- 1799 *mig [...] hitintills* || hittills
- 1800 *har jag sökt* || beslöt ja[g]
- 1801 öfvertyga || grund[a]
- 1802 *tillvaro och beskaffenhet* || 1. beskaffenhet || 2. så väl tillvarelse
- 1803 *dessa minnesmärken* || dem
- 1804 *att [...] Lapprösen* || att slika rösen väl funnits på fler[e]
- 1805 *Lapprösen* || slika ~
- 1806 *Jättrösen* || så kallade ~
- 1807 *ugnarne* || de så kalla[de]
- 1808 *i [...] skogar* || 1. i stugor och || 2. i djupa stugor
- 1809 *Likvälv* || Dock
- 1810 *varit* || äfven ~
- 1811 (*ugnställen*) || (ugnstäder)
- 1812 *föga [...] anmärkningsvärdt* || ej in annat att anmärka
- 1813 *jordbewuxna* || ~, samt att de äro öfre
- 1814 *deremot* || <a>
- 1815 *saknat ugnar* || ej varit försedda med någon varit utan
- 1816 *kring* || äfven ~
- 1817 *multnade* || for [förruttnade]
- 1818 *stockar* || 1. ~ , byg || 2. ~ , som
- 1819 *icke [...] vara* || ej äro
- 1820 *Finnarnes [...] ugnar* || Finnarme enligt traditionen aldrig begagnat eldstäder, ut[an]
- 1821 This passage is based on Castrén's text *Ett Postscriptum*. See p. 194. (TS)
- 1822 *Nämnda [...] Finland*. || 1. De af mig undersökta stenrösen hafva || 2.

◆ 498 *strand*¹⁷⁹⁵ o. s. v. En wida mera ♦ bevisande kraft äga en mängd i Finland¹⁷⁹⁶ gängse traditioner, hvari man igenkänner Fiskare-Lappen, sådan han ännu i dag visar sig så väl i sitt yttre, som inre lif. Åtskilliga¹⁷⁹⁷ Författare omnämna äfwen ett slags monumenter efter Lapparne, som kallas Lapprösen (Lapin rau-niot).¹⁷⁹⁸ Då ingen mig¹⁷⁹⁹ vetterligt hitintills undersökt dessa rösen, utan grundat sina påståenden om deras tillvaro på blotta traditioner, så har¹⁸⁰⁰ jag sökt att genom egna undersökningar öfvertyga¹⁸⁰¹ mig om deras tillvaro och beskaffenhet¹⁸⁰². Att finna så beskaffade rösen är ingen lätt sak. Ty ehuru de omtalas så väl i Österbotten, som Savolax och Karelen, Satakunda och Tawaštland, så är det likwäl ganska svårt att träffa på dessa¹⁸⁰³ minnesmärken. Äldre personer förtälja, att¹⁸⁰⁴ de i sin ungdom sett många Lapprösen¹⁸⁰⁵, men påstå, att de sedan den tiden mestadels blifvit förstörda. På somliga ställen förvexlas de åter med *Jättrösen*¹⁸⁰⁶ (om hvilka nedanföre) och *ugnarne*¹⁸⁰⁷ efter de så kallade *piilo-pirtit*, d. ä. lönnstugor, som under stora ofreden blifvit uppbygda i¹⁸⁰⁸ djupa skogar. Likvälv¹⁸⁰⁹ har jag varit¹⁸¹⁰ i tillfälle att undersöka några få stenrösen, som troligen tillhörte Fiskare-Lappar och påtagligen tjänat ♦ till eldstäder, hvarföre de äfven benämns *uunin siat* (ugnstablen)¹⁸¹¹. Wid dem är föga¹⁸¹² mera anmärkningsvärdt än att de äro ganska små och wan-ligen jordbewuxna¹⁸¹³. De öfversta stenarne äro brända, de underliggande deremot¹⁸¹⁴ oförändrade, hvilket bewisar, att dessa eldstäder saknat¹⁸¹⁵ ugnar. På ett och annat ställe har jag kring¹⁸¹⁶ stenröset märkt spår af multnade¹⁸¹⁷ stockar¹⁸¹⁸. Bönderne försäkra, att så-

500

dana rösen icke¹⁸¹⁹ kunna vara *tämän kansan tekemiä*, i thy att Finnarnes¹⁸²⁰ eldstäder i alla tider skola varit försedda med ugnar.¹⁸²¹ Nämnda¹⁸²² monumenter synas således lända till något, om äfven svagt, bevis för Lapparnes vištelse i Finland. – Utom dem har man i de nordliga delarne af landet visat mig ett slags gropar¹⁸²³, *Lapin haudat* (Lappgrafvar) benämnda.¹⁸²⁴ Jag har redan tillförene beskrifvit dem¹⁸²⁵ och anmärkt, att man medelst gräfning finner i deras botten ♦ aska, bränd sten och brända jernstycken m. m. De skola varit öfvertäckta och hafva enligt traditionen utgjort Lapparnes urälsta bostäder.¹⁸²⁶ Äfven är af mig förut omnämndt¹⁸²⁷, att spår af dylika boningar ännu anträffas i Enare, hvareft färhusen är ungefär på lika sätt inrättade. Till¹⁸²⁸ och med några bland Fiskar-Lapparnes kåtor i Enare vittna om ett sådant boningssätt. – Det finnes ännu ett annat slag af grafwar, som äro större och enligt traditionen blifvit¹⁸²⁹ af Lapparne begagnade till vildrensfängen. Några bland dem äro försedda med trädväggar, och det är troligt, att de i Finland befintliga stengrafvar tjenat till samma åndamål. Siitnämnda slag af grafvar har jag väl icke sjelf sett, men har dock af trovärdiga personer inhämtat, att sådana¹⁸³⁰ minnesmärken skola finnas i Kiiminki kapell samt i Kesälaks socken vid Willa¹⁸³¹ by kanske äfven i Siikajoki¹⁸³².

Ännu återstår ett bevis för Lapparnes vištelse i Finland, bestående i en mängd ortsnamn, som till sitt ursprung äro Lappiska. Sådana benämningar förekomma ymnigt i norra delen af landet. Exempelvis må anföras: *Akon koski*, *Akon korwa*, *Akon järvi*, *Akon lahti* (af *Aku*, en Lappsk Gudomlighet), Äjän selkä (en

Sanningsenligt måste jag ännu anmärka || 3. Jag öfverlemnar åt dig att afgöra, huruwida dessa stenrören tillhört Lappar, eller

1823 *gropar* || 1. monum[enter] || 2. minnesmärken

1824 [...] *benämnda*. || ~ De äro redan så jordbewuxna, att deras ursprungliga form och storlek ej med noggrannhet kan bestämmas. I sitt närvärande skick äro de runda, vid pass tre vid pass två alnar djupa.

1825 See p. 114, 124; Castrén 1852a: 85–86.

1826 Castrén interprets the ‘Lapp graves’ elsewhere also as reindeer hunting pits and does not specify what he considers to be the main differences between the two types of pits or their distinctive features. The term ‘Lapp grave’ is not used in present-day archaeological terminology. See p. 124. (TS)

1827 *omnämndt* || an[märkt]

1828 *Till och [...] vittna* || Jag har till och med hört omtalas, att några F[iska-re] bland Fiskar-Lapparnes kåtor i Enare ännu i dag skola vittna

1829 *blifvit* || 1. ~ || 2. hafva ~

1830 *sådana* || de<s>[sa]

1831 Castrén 1870g: Willala – See p. 582.

1832 In Castrén’s time the centre of Siikajoki parish in Ostrobothnia was situated at N7192234 E392646 (N64°50'14" E24°44'13"). (TS)

1833 Lumijoki is in Northern Ostrobothnia at N7191537 E413835 (N64°50'14" E25°11'1"). (TS)

1834 Kuusamo is in the eastern part of Northern Ostrobothnia, at N7317588 E599806 (N65°57'49" E29°11'47"). (TS)

1835 *egendomligt* || inh[emsk]

1836 *Uleåborg* || som enligt

1837 *det Finska [...]* || 1. antingen || 2. <---->

1838 *folket [...]* *hugskott*. || 1. folket i gemen, eller åtminstone de så kallade *Quener* (Kainulaiset), hvilka man utan någon giltig anledning hållit för en Finsk folkstam *Kainulaiset* kallas ännu i

dag af Finnarne Kainu och Kainun maa äro benämningar hvarmed ännu i dag Finnarne beteckna Westerbottningar, och Westerbotten och äfven jag ofta åberopade stället i Egils Saga räknas Qvinland inom Sveriges område. Rask har sökt bevisa att J **Jätte varit en** b de fordna Skandinaverne med Jättna-Jötnar och Qvener äro identiska, Qvener eller Kainulaiset har han åter på Renwalls auctoritet ansett för en Finsk folkstam. För öfött Huru åter Jättarnes identitet med Finnarne öfverhufvud beträffar, så synes mig || z. folket liksom åter Dvergarne och Lappar vore identiska

Castrén is referring to *En Udsigt over de Lappiske og Finniske Stammers Historie* by the Danish philologist Rasmus Rask (1787–1832), published posthumously in 1834. Rask had proposed this interpretation in 1815 in his publication of Ottar's and Ulfsten's travelogues The Finnish vicar and philologist Gustaf Renvall (1781–1841) considered *Kainuu* or *Quænland* to be synonymous with Ostrobothnia. Rask 1834: 84–85, 314–315, 332–333; Renvall 1826: 49; Wiklund 1896: 114; Julku 1986: 18; Holmberg 1976:173. On Renvall see Väisänen 2006/2009; on *dvergs* and *jotuns* concisely in Pulkkinen 2005a. In Egil's Saga *Kvenland* was listed between *Helsingialand* and *Finnland*. Egils Saga: 36. (TS)

1839 By Rudbeckiana, Castrén means a romantic embellishment or even imagined history in the sense of the Swedish historian Olof Rudbeck Sr. (1630–1702). On Rudbeck, see, e. g. Alkarp 2009: 137–144. (TS)

1840 *grundar* || bygger

1841 Struck out here in the margin of the msgr: *Den på hypothesen*

1842 *namnet Jättar* || denna benämning

1843 Castrén later changed his opinion about the builders of what we now call Bronze Age burial cairns and assumed that they were Finns. Cf.

mo i Lumijoki¹⁸³³), Äiän paikka (af Äiä, motsvarande Finnarnes *Ukko*), *Seitakorwa* (af *Seita*, som är en benämning på Lappska Gudabilder), *Kätkäwaara* (af *geädge*, sten), **501** *Njoma*||*laisen selkä* i Kuusamo¹⁸³⁴ (af *njobmel*, hare), *Turun korwa*, *Torangi*, *Torakan korwa* (af Tor, som torde vara en egendomligt¹⁸³⁵ Lappsk Gud); *Kuolajärwi* (af *guolle*, fisk), *Oulu* (Uleåborg¹⁸³⁶, som enligt traditionen fått sitt namn af en på *Kallisen mäki* bosatt Lapp, vid namn *Oula*), *Ouluwaara*, *Oululampi*, *Oulan-gansuu*, m. m. **503** || Må detta vara nog sagdt om Lapparnes vistelse i Finland. Jemte dem omtalar traditionen att ännu äldre i Finland bosatt släkte, som är bekant under namn af *Jätit*, *Jättiläiset*, *Jatulit*, *Hiidet*, motsvarande Svenskarne *Jötnar* eller *Jättar* och Lapparnes *Stalok*. Åtskilliga förf[attare] hafwa welat inbilla sig, att i den Skandinawiska Sagan med Jötnar betecknas det¹⁸³⁷ Finska folket¹⁸³⁸ liksom åter Dvergarne vore identiska med Lappar men denna hypotheses tyckes höra till antalet af Rudbeckiana¹⁸³⁹, eller hvad man må benämna det slags historiserande, som grundar¹⁸⁴⁰ sina resultater på lösa hugskott.¹⁸⁴¹ Med wida större skäl kunde man påstå, att Finnarne med namnet¹⁸⁴² Jättar afsett de Svenske, så wida ett slags stenrösen, som utan tvifvel blifvit uppbygda af Svenskar¹⁸⁴³, wanligen benämnaas *Jatin haudat*. Men denna benämning har, såsom jag¹⁸⁴⁴ i det följande skall söka ådagaläggja, mera sannolikt sin grund i en helt annan omständighet. – Jättarne äro nordens **504** || giganter, de föreställa den råa natur-menniskan, som med sin physiska styrka trotsar sjelfva Gudarna. Den Finska traditionen låter Jättarne slunga klippor och berg, och den

erkänner ingen ting, som i styrka kan jämföras med detta inhumana slägte.¹⁸⁴⁵ Oaktadt sin oerhörda styrka måste Jätтарne likvälv, enligt traditionen, vika för det evangeliska ljuset, hvilket innebär, att christendomen humanisrat menniskorna. Sagan om Jätтарne synes alltså vara en¹⁸⁴⁶ myth ifrån folkets naturtillstånd¹⁸⁴⁷ – från den tid, då själskrafterna ligga utvecklade och den physiska styrkan utgör menniskans allt i allom. Denna saga igenfinnes derföre äfven hos hvarje nation, som från barbarie upparbetat sig till någon högre grad af cultur och civilisation.

Men för att återkomma till Jätte-rösen, så hafva de utan tvifvel af det skäl blifvit förknippade med sagan om Jätтарne, att somliga bland dem bestå af stenar, hvilka, för att begagna allmogens uttryck, "vanliga menniskor omöjligen mäktat handtera".¹⁸⁴⁸ Ganander har i Åbo¹⁸⁴⁹ Tidningar för år 1782¹⁸⁵⁰ beskrifvit de af honom så kallade Ätbehögarna i Laihela Socken, hvareft de finnas i största mängd.¹⁸⁵¹ För öfrigt anträffas de mest överallt i¹⁸⁵² kußlandet, i synnerhet längsefter Bottniska viken; men norr om Kalajoki¹⁸⁵³ har jag icke hört dem omtalas.¹⁸⁵⁴ Ytterst få rösen äro funna högre upp i landet. Någorstädes har jag likvälv sett uppgifvas, att de ännu förefinna i Saar[i]järvi¹⁸⁵⁵, och jag har sjelf undersökt ett jätteröse i Lappajärwi Socken¹⁸⁵⁶. Nämnda rösen höja sig upp från marken i det närmaste likt en kon; somliga¹⁸⁵⁷ äro aflånga och i spetsen något insjunkna. Deras storlek är ganska olika. Ganander säger sig hafva funnit ett, som innehållit¹⁸⁵⁸ 29 famnar i omkrets och nio i höjden. Såsom¹⁸⁵⁹ Ganander anmärker, hvila de största rösen på stora, jordfasta

Förslag till en undersökning af de i Finland befintlige grafkumlen, Castren 2017a: 106–109. (TS)

- 1844 *jag [...] ådagalägga* || i det följande skall ådagaläggas
 1845 [...] *slägte*. || ~ En tre dagar gammal flicka gick händelsevis ut på fältet och träffade der en man, som plöjde upp sin åker med ett par oxar. Flickan tog karl, plog och sjelfva oxarna i sitt förkläde, bar dem till sin moder och frågade om icke de behornade voro torndyflar.
 1846 *en myth* || ett minne
 1847 *naturtillstånd* || råhets
 1848 Castrén means, above all, the Bronze Age burial cairns known especially along the coasts here. Lavento 2015: 160–170. (TS)
 1849 *Åbo* || gamla
 1850 Ganander 1782.
 1851 [...] *mängd*. || ~ Han uppgifver deras antal till mera än 200 stycken.
     Castrén has copied Ganander's article: KK Coll. 539.2: 167–168.
 1852 *i* || vid
 1853 Kalajoki is at N7128925 E351622 (N64°15'15" E23°56'16"). (TS)
 1854 They are now known from along the whole Ostrobothnian coast up to the north. Lavento 2015: 160–170. (TS)
 1855 Saarijärvi is in Northern Tavastia at N6953922 E411258 (N62°42'18" E25°15'55"). (TS)
 1856 Lappajärvi is situated in Southern Ostrobothnia at N7013649 E331515 (N63°12'44" E23°38'54"). (TS)
 1857 *somliga [...] insjunkna*. || 1. dock || 2. de flesta äro dock insjunkna och må
 1858 *innehållit* || varit
 1859 *Såsom [...] igenom röset*. || 1. I bottnen af dem befinner || 2. I bottnen af dem finner man några (vanligen tre) jordfasta stenar, och i ett enda nedrifvit sten-röse fann jag spår af || 3. I bottnen af dem finner man några (vanligen tre) jordfasta stenar, och i ett enda nedrifvit sten-röse har jag märkt s[tenmur] || 4. I bottnen af dem

- finner man några (vanligen tre) jordfasta stenar, och i ett enda nedrifvit sten-röse märk ser man en stenmur, som löper midt igenom röset.
- 1860 Mscr: *begrus*, corrected according to Castrén 1870g.
- 1861 Bronze Age cairns can have different types of internal structures, including stone rings and cists as well as walls separating primary and secondary burials. The cremation burial custom was in use. Lavento 2015: 163–165. (TS)
- 1862 Vöyri (Fi.)/Vörå (Swe.) is in Southern Ostrobothnia at N $70^{\circ}11'27''$ E $26^{\circ}10'9''$ (N $63^{\circ}9'4''$ E $22^{\circ}15'20''$). (TS)
- 1863 Finnarnes || Finska
- 1864 dels || så
- 1865 Dock [...] lemlna || Ännu måste jag
- 1866 skulle || skol[a]
- 1867 hålla || anse
- 1868 urgamlia || <-----> gamla
- 1869 såsom [...] || stensättningar och
- 1870 The drawing Castrén refers to has not been found.

stenar, ”som står midt i rundelen”, och i några finner man en stenvägg, som löper midt igenom röset. I bottnen af dessa rösen har man vanligen funnit aska, be[n]grus¹⁸⁶⁰ och kål.¹⁸⁶¹ Ganander har till och med gjort fynder af guldringar, förbrända häst-smycken, messings-kedjor, stycken af hjelmar och värjor m. m. Jag är i besittning af ett spjut, som blifvit uppgrävvet ur ett Jätte-röse i Wöra¹⁸⁶² och röjer tydliga spår af eldens åverkan.

Det är troligt, att ofvanberörde Jätterösen tjenat till monumenter öfver slagne Svenska hjeltar, sedan deras ben enligt Odins lag först blifvit förbrända till aska. Detta bestyrkes ♦ af Finnarnes¹⁸⁶³ traditioner, enligt hvilka de tjenat Jättarne till *grafvar*, såsom de äfven vanligtvis benämnes. Att de åter blifvit uppförda af Svenskar, bevisas dels¹⁸⁶⁴ af dylika rösens tillwaro i Sverige, dels äfven deraf, att så beskaffade monumenter förnämligast anträffas vid kusten. Dock¹⁸⁶⁵ bör jag ej lemlna oanmärkt, att traditionen äfven finnas, enligt hvilka de skulle¹⁸⁶⁶ vara Finnarnes nedramlade fästen (linnat), Lapparnes kyrkor eller förvaringsrum för deras Gudabilder (Lapin kirkot), Jättarnes ugnar (Hiitten kiukaat). Några hålla¹⁸⁶⁷ dem till och med för urgamlia¹⁸⁶⁸ boningar, och Ganander yttrar den förmidan, att de blifvit begagnade till visithus; men jag anser dessa uppgifter icke förtjena någon vidare uppmärksamhet.

Utom rösen finnes ännu ett annat slag af minnesmärken, som påstås hafva tillhört Jättar och kallas *Jatulin tarhat* (Jätte-hägnader). De äro såsom¹⁸⁶⁹ hosföljande teckning utwisar¹⁸⁷⁰, stensättningar med många slingrande gångar, inom hvilka det behagat de

hederwärda Jätтарne att springa omkring, tills de efter mycket omak omsider kommit ur den kuriösa trollkrets. Äfven dessa minnesmärken anträffas mest på kuštorterna, och i Kemi finnes en antiquitet af detta slag, hvarå man skönjer ett af stenar infattadt årtal, hvari likväl allenaſt siffrorna 14-- äro läsbara. Troligen äro äfven dessa minnesmärken ett verk af Svenskarne; ty Finnarne hvarken widkännas dem, ej heller hafva de någonsin visat någon benägenhet för slik Gymnastik.

Ännu skulle det roa¹⁸⁷¹ mig, att anföra några traditioner om Jätтарne, deras styrka, lefnadssätt¹⁸⁷² m. m., men¹⁸⁷³ denna min epistol måste i dag expedieras.

1871 *roa mig* || återstå

1872 *lefnadssätt* || lefnadssätt, lynne

1873 *men [...] expedieras* || 1. men min
kammare är <utan> || 2. men i dag
är jag bjuden på ett bröllop, och i
morgon måste jag med Domare-sui-
ten expediera detta~~---~~ denna min
epistel. || 3. denna min epistel mås-
te ännu i dag expedieras <emedan>
med några bönder. Kanske kan den
tjena oc[h]